

РЕШЕНИЕ

№ 7300

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Калин Куманов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **6934** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителния директор на Национална агенция по приходите /НАП/ срещу Решение от 17.05.2021 г. на СРС, Наказателно отделение, 116 с-в по н.а.х.д. № 2904/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление № 551795-F574444/ 16.12.2020 г., издадено от Директора на ТД на НАП-С., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл.17, ал.1 от Закона за статистиката на вътрешнообщностната търговия със стоки (ЗСВТС) за нарушение на разпоредбата на чл.11, ал.2 от ЗСВТС.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК. Поддържа се, че процесното наказателно постановление /НП/ съдържа всички нормативно определени реквизити. Навеждат се доводи, че по делото липсват данни да има спор, че дружеството притежава качеството на „Интрастат оператор“ по смисъла на ЗСВТС и, че е било задължено да подава месечни Интрастат декларации. Счита, че нарушението е безспорно установено, като са посочени мястото и датата на извършването му, а допуснатото закъснение от половин месец, изключва

приложението на чл. 28 от ЗАНН. Моли да се отмени решението и вместо него да се постанови друго, с което се потвърди НП. В съдебно заседание касаторът, чрез юрисконсулт, поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба и моли да бъде оставена без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата по същество за основателна, поради което следва да бъде уважена.

Административен съд София - град, VIII касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество, касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

В атакуваното решение районният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на 06.10.2020 г. в офис на НАП в [населено място] чрез веб-базираното приложение на интернет страницата на НАП е подадена Интрастат декларация от [фирма] за периода от 01 до 31 август 2020 г., след като на неустановена дата дружеството получило покана да я подаде при възникнало за него задължение. Декларацията е подадена със закъснение, тъй като е следвало да бъде подадена до 20.09.2020 г., като закъснението е 15 дни. За констатираното нарушение е съставен АУАН, връчен на упълномощен представител. Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното наказателното постановление.

От правна страна, съдът е приел, че при издаване на АУАН и НП са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП не е описана фактическата обстановка, а именно липсва описание в съответствие с чл. 42, т.4 и чл. 57, ал. 1, т.5 ЗАНН на фактите въз основа, на които е направен правният извод, че дружеството има качеството на задължено лице, от кой момент е възникнало задължението за подаване на Интрастат -декларация и какъв е срокът за изпълнение на задължението му. От страна на въззивната инстанция е прието и наличие на съществено процесуално нарушение относно липсата на дата на извършване на нарушението, а именно, че нито в АУАН, нито в НП е посочен моментът на извършване на нарушението – представляващо нарушение на чл. 42, т. 3, предл. първо от ЗАНН, водещо до ограничаване правото на защита на нарушителя. СРС е приел, че обжалваното НП противоречи и на материалния закон, тъй като не е доказано по безспорен начин, че дружеството има качество на задължено лице. Отделно от горното е прието, че дори да е извършено нарушението, то същото представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които

следи служебно.

Настоящата инстанция споделя направените от районния съд правни изводи, като правилни и в съответствие със закона.

В обжалваното решение съдът е изложил изчерпателни мотиви за наличие на процесуални нарушения при съставянето на АУАН и на процесното НП, които са от категорията на съществените и които са ограничили правото на защита на наказаното лице.

Съгласно чл. 7 ЗСВТС задължени лица за подаване на декларации по системата „Интрастат“ – „Интрастат оператори“ са лицата, регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност, които осъществяват вътрешнообщностна търговия със стоки в годишни обеми, изразени в стойност, над праговете за деклариране по чл. 3, ал. 1, т. 1, поотделно за всеки търговски поток - изпращания или пристигания съгласно чл. 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 638/2004. В чл. 8, ал. 1 ЗСВТС са предвидени два вида Интрастат декларации – месечни и коригиращи, за пристигания или изпращания, като референтният период е определен като календарния месец, през който са осъществени изпращанията или пристиганията на стоки. За някои специфични стоки и движения на стоки е възможно прилагането на други референтни периоди, извън посочения период (§ 2, т. 2 от ДР на ЗСВТС). От описаното в АУАН и НП не се изяснява дали дружеството е имало качество на Интрастат оператор, кой е началният момент, от който е възникнало задължението по чл. 11, ал. 1 ЗСВТС за подаване на Интрастат декларация за [фирма]. Като референтен период е посочен м. август 2020 г., но не са описани изпращанията или пристиганията на стоки, които са осъществени от дружеството през този месец, което има значение за вида на подаваната декларация.

Горните обстоятелства е следвало да бъдат установени и описани в АУАН, съответно в НП, доколкото имат отношение към фактическия състав на твърдяното нарушение, което не е сторено.

Дори и да се приеме, че административнонаказаното лице е имало качеството на Интрастат оператор, то описаното в АУАН и НП нарушение се явява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Съгласно чл. 28 ЗАНН, при маловажни случаи на административни нарушения, наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК, в съответствие с ТР№ 1/12.12.2007 г. на ВКС. Критериите за определяне на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН са регламентирани в чл. 93 т. 9 НК, който по отношение на ЗАНН се прилага субсидиарно и съгласно който „маловажен случай“ е този, при който извършеното деяние с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. При субсидиарното приложение на критериите на чл. 93, т. 9 НК, маловажен случай е налице, когато с оглед на всички обстоятелства по делото, свързани с деянието и дееца, извършеното административно нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния

вид. Касае се за юридически признак на извършеното деяние, обуславящ смекчена административнонаказателна отговорност, като преценката следва да се направи на основата на фактическите данни по делото, отнасящи се до начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за извършителя и другите обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност на извършеното. В настоящия казус следва да бъдат отчетени следните обстоятелства - макар и закъснението да е с 15 дни, последиците от нарушението са отстранени с подаването на декларацията. Не са констатирани предходни случаи на нарушения от страна на дружеството, нито са засегнати охраняваните с посочената правна норма обществени отношения. Целта на правната норма да се осигури статистическа информация относно вътрешнообщностната търговия е постигната, доколкото данните са декларирани. Интерстат декларацията за месец август 2020 г. е подадена преди да е съставен АУАН – на 09.10.2020 г. В този смисъл, и касационната инстанция споделя изводите на въззивната, че нарушението се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от същия вид. Наказващият орган не е следвало да налага санкция, а да предупреди дружеството, че при последващо нарушение ще му бъде наложена санкция.

По тези доводи, съдът приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, VIII Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.05.2021 г. на СРС, Наказателно отделение, 116 с-в по н.а.х.д. № 2904/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.